incle, ja omma kange Wihma Saule: olle Ma peäl! siis panneb ta keikide Innimeste Käed kui Pitteriga kinni; siis lähheb igga Metsalinne omma warjolisse Paika, ja jetwad omma Pessade sisse. Louna poolt tulleb Tulispasé, a Pohja poolt tulleb Külm; Jummala Öhhust teeb se Jeät, ja panneb laiad Weed kilmetama. Ta ajab ka paksud Pilwed ärra, et Ilm selgeks saab, ja pillab omma Walgo Pilwed laiale. Panne sedda tähhele Jjob, seisa ja mötle järrel Jummala Immeasjad! Temma jures on suur Au, mis Kartusse wäärt; temma on keigewäggewam: sepärrast peawad Innimessed tedda kartma, ja keik neid, kes targa Süddamega on ommast Melest, ei woi temma mitte nähha.

§. 389. Jjob kulis sedda keik waikse Melega mis Eliu räkis (§. 382.), sest need ollid öiged Könned; ja nüüd tulli temmale se Hallastamisse Aeg Jummala Käest, sest

sest Sadan ei piddand temma Hinge peäle mitte Weimust sama (§. 345.) Jehowa hakkas räkima Jjobile kange Tule seest: Panne omma Wö Wöle kui Mees, (ütles Jummal), ja ma tahhan sult küssida, anna sa mulle Wastust! Kus ollid sinna, kui ma Mailma rajasin; kas sa tead, kuhho peäle on temma allumisséd Rajad mahmahhapandud, ehk kes on temma Nurgakiwwi allaseädnud? Kus ollid sinna, kui need Homiko Tähhed ühhes öiskasid, ja keik Jummala Lapsed Römoga hüüdsid; kui ma Mered otsego Ustega kinnipannin, kui ta wäljakargas, ja ütlesin: Siitsadik pead sa tullema, ja mitte emale; seie pannen ma sulle Noja, kui so Laened touswad!

§. 390. Olled sa sanud Merre kinkude jure, ja Süggawusse Pohjas kõndinud? Ons Surma Wärrawad sulle ilmutud, ja olled sa Surma-Warjo Ukséd näinud? olled sa ümbermöttelnud, kui lai se Ma on? Nägi